

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

אלול תשפ"ב

בס"ד

פרשת "נצבים"

הזמן לגוס את כספי ההלנאה ולהחזירם לאוצר המלכות.

עשו האנשים כפי שהורם השר, ואכן הצליחו. המלך, שראה עד מה דואב לו לשר על שאין בידו להחזיר וכי כמה כנוע הוא ושבור לבו, קרא אותו אליו, הסכים לדבריו וקרבו בכתחלה. כך נצל השר מענש כבוד ואף נשאר מקרב למלך בקראשונה ולפי משלו של רבו שמואל שמעלקע מניקלשבורג ז"ע).

*

ילדים חביבים!

עומדים אנו בימים הגדולים של חרש אלול, חרש התשובה. בחרש זה נוכל להזדקף, להטהר ולהפטר מכל החובות, הרובצים על לבנו, אלו החטאים, העוונות והפשעים, שהקימו אותנו ברשת סבוכה. "שובו לאשר העמיקו סרה". אין לה אדם, שאינו יכול לשוב בתשובה. זהו חסדו של המלך הגדול והקדוש, השם ותקדו, שנתן לנו הזדמנות להטהר מעוונותינו ולהשבין רוח טהרה בנפשנו. משולים אנו לשר, החיב למלך סכום גדול, כי הקדוש-ברוך-הוא "השאל" לנו את הנשמה הטהורה, המחיה את גופנו ומאשרת לנו לחיות ולנוע ולבחור ולעשות, כדי לעשות רצון אבינו שבשמים, אבל מכיון שאין צדיק בארץ אשר לא יחטא, ויעשה רק טוב, נטבעו של האדם, שנוצר מן האדמה, לנטות לרע, צריכים אנו להודות לרבון העולם על האפשרות להתעלות, על האפשרות להחזיר את החוב על-ידי פשרה, לחזר בתשובה – וזו זכותנו כאשר מחליטים אנו לחזר בתשובה, ראויים אנו כבר לעמד בתמולה לפני המלך, עצם ההחלטה, עצם ההתחלה של חזרה בתשובה מזכה אתנו החוטאים, בשר-נדם, השקועים בה בגשמיית הסובבת אותנו, להתיצב לפני המלך.

זהו חסדו של מלך-מלכי-המלכים. ניותר מכך: "הבא לשהר מסיעין אותו", והפוחת בלבנו פתח קטן כחרו של מחט לתשובה, אני מרחיבים לו פתח זה לפתח של אולם, הרוצה לעלות והמתחיל לחזר בתשובה שלמה, זוכה לסייעתא דשמיא, המגנת עליו ומרוממת אותו.

א. הירש

מעשה בשר גדול, חשוב ומקרב למלך שלנו פעם אחת סכום גדול מאת אוצר המלוכה. לזמנים הצרך אותו שר להחזיר למלך את החוב מקני שהגיע זמן תשלומו.

ער עמה שמר השר בסוד את הדבר שקרה עם הכסף שלנו. הכסף הלך לטמיון, ולא רק שלא ראה ממנו רנחים אף הפסיד את הקרן, כך שלא נשאר לו כלום להשיב למלך.

סחד השר לבוא לפני המלך ולספר לו את אשר ארע לכסף ההלנאה, והחל לתחבל תחבולות מיצר להנצל מענשו הכבד של המלך.

חפש השר אנשים מקרבים למלך, שיזכרו עם המלך וימליצו טוב בעדו, וספרו לו את מצוקתו ויבקשו בשמו, כי המלך יחון אותו ויתקשר עמו מבטיח הוא, כי יעשה את כל המאמצים במשך

(ניצוצי אור)

הספריה השלמה

אחר ישאלו אותו: מה למדת? ויביאו את המקרא שלמד ואחרי בדיקה תמצאנה רק כמה פרשיות שלמות מכל חייו. וכן במשנה ובגמרא ישאר לו רק מעט מאוד ראוי ומהדר. ויעמוד האדם מלא בושה וכלמה על שדבר באמצע הלמוד דברים בטלים או אסורים, או חשב מחשבות אסורות באמצע למודו.

אבל אם האדם עושה חשבוניות אלו בעולם הזה ועל ירי קוד הוא מתחזק בלמוד התורה ובתפילה ובכבודת ה', הוא האדם המאשר עלי ארמות וזוכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

הסוגים, אלא שהתחיל לבדקם ומצא בכל אחד חסרון אחר: בזה חסרו דפים ובזה הכתב היה מטושטש ועוד כל מיני חסרונות. לבסוף נשארו לו רק כמה ספרים בודדים שהיו מהדרים וראויים לקנותם.

אמר רבינו החפץ חיים וצ"ל, כי ספור זה הוא משל איך יראה האדם כשיעמוד לפני בית דין של מעלה. יראו לו את כל התפלות שהתפלל בימי חייו ויבדקו אותן. ומצאו הרבה מאוד תפלות פסולות. הרבה מהן חסרות בתחלתן או בסופן, הרבה נאמרו בלא כונה והמלים בהן לא ברורות. רק תפלות יחידות תמצאנה שלמות, טהורות ונקיות. והאדם יעמד בבושה גדולה ולא יבין איך יתכן שהתפלל כל כך הרבה וכה מעט תפלות נשארו לו.

בעיר אחת היה עשיר מפלג שהיה מענין להקים ספריה גדולה, לכן היה צריך לקנות ספרים מסוגים שונים, מדפוסים חדשים וישנים.

במשך הזמן נודמו לו אחד שהיתה לו ספריה גדולה והיה מענין למכור אותה. שלח העשיר שליח מיוחד אל המוכר לראות את הספרים וצוה עליו שישגיח על כל הספרים שיהיו טובים ויפים, שלא תהינה האותיות מטושטשות וכן שלא יהיו דפים חסרים וכריכה קרועה. מלבד זה הורה לו שייספר מכל ספר כמה עתקים יש, כגון: כמה סדורים וכמה חמשים, כמה ש"סים וכמה מחזורים.

והנה, כשהגיע השליח והראו לו את הספריה, היו שם אלפי ספרים, מכל

* * *

מגן המנטיל שני עציצים

שני עציצים עמדו בפתח הבית. בעציץ אחד צמחו פרחים קטנים, ואלו בעציץ השני נצבו פרחי גזר מלאכותיים, גבוהים ונאים. נזדקפו הפרחים המלאכותיים בגאונה, כמוציגים את עלי כותרתם הצבעוניים לראוה, למען יראו כלם בגפנים המרהיב עין.

לעמדתם, השפילו הפרחים האמתיים את פרחיהם, מכירים בקטנותם ובשפלותם. לפתע החלו טפות גשם לרדת מן השמים. העציצים נרטבו. הפרחים האמתיים שלחו את עליהם, גומעים בשקיקה את המים החיים הנתכים כברכת שמים. ואלו הפרחים המלאכותיים זעקו מרה: אוי לנו, הגשם הרע הורס אותנו... הפרחים האמתיים גדלו וצמחו ופרחו, עד שהפכו לפרחים נאים וססגוניים שכל עין התפעלה למראם.

לעמדתם, הפרחים המלאכותיים והגאותנים, הם הפכו לסחבות עלובות, עסת גזר שאין בה חפץ

☆☆☆

העני והענוע מקבל באהבה את תוכחות המוסר והחניך הנתנים לו, עד שהוא גדל וצומח לתפארת. לעמדתו, הגאותו, איננו מסוגל לקבל מוסר אב ותורת אם. הוא בועט בטוב המרעף עליו, וסופו שהופך לכלי אין חפץ בו...

כתיבה
זחתימה
טובה
בספרך
של
עדיקים

שנה
טובה
שנת
גאולה
וישועה
אמן